

Artur i Merlí

de Carles Dinarès i Francesc Hernández

Sinopsi: Un noi s'amaga un vespre al lloc on sempre va a jugar. Vol estar sol i llegir un dels seus llibres preferits: La llegenda del rei Artús. Però aquest noi rep una estranya visita, un home que parla com si sempre estàs jugant vol que li expliqui què era Camelot i contra qui lluità el noble rei Artús. Ells dos emprendran l'aventura de descobrir el significat de la fabulosa taula rodona tot representant el petit Artús i el mag Merlí. Una aventura que els permetrà assaborir el valor de la veritat i el de la confiança en els que ens estimen.

Personatges: Nen i Home

L'escena representa l'interior d'un vell magatzem. A la paret del fons s'hi obres tres grans finestrals, segurament més ample el del centre. Les parets són força brutes i descrostronades, i deixen veure a diversos llocs els polsosos maons sota el guix. Vidres translúcids, algun de trencat. Per terra s'amunteguen alguns objectes: caixes de fusta, cartrons, munts de diari, un vell maniquí de costura, peces de roba, uns llums de càmping... És de nit. Ressona un tro i pels finestrals es veu la resplendor d'un llampec. Arriba corrent un nen, carregat amb una motxilla d'escola i una llanterna potent. La seva expressió denota irritació.

NEN: Ells s'ho han buscat! Aquí no em trobaran. Això no és tan còmode, però tot sol estaré millor!

(Estira, darrera d'una pila de caixes, al cantó oposat per on ha entrat, una de les robes que troba i s'hi instal·la. De la motxilla en treu un casset de butxaca i un llibre. Es posa els auriculars i comença a llegir a la llum de la llanterna.)

“Tot va començar fa anys, molts anys. Abans de la construcció de Camelot i la fundació dels cavallers de la Taula Rodona. Va començar quan un druida va anotar en el seu llibre de pergami i fermalls d'or els meravellosos fets que havia presenciats...”

(Entra un Home vestit pobrament, carregant un paraigües i un vell sarró. Encén un parell de llums de gas i fa una queixalada d'un entrepà oliós, que torna a guardar curosament. No para esment en el Nen, i aquest, és clar, tampoc no el sent.)

“... l'arribada d'un vaixell a les costes angleses; el banquet que celebraren els seus tripulants; la visió del Sant Graal, la copa sagrada de Crist, la seva desaparició en els boscos... Després, el druida guardà el seu llibre en un lloc secret, on restaria fins que algú el trobaria i el tornaria a llegir...”

(L'home ja s'ha adonat de la presència del Nen. A poc a poc, s'hi ha acostat i intenta llegir per sobre la seva espatlla.)

HOME: Qui el tornaria a llegir? *(El Nen encara no el sent; li sacseja l'espatlla.)* Qui el tornaria a llegir?

NEN: *(Sobresaltat)* Eh, m'has espantat.

HOME: No et faré mal.

NEN: Qui ets? Què hi fas aquí?

HOME: Qui el tornaria a llegir?

NEN: Què?

HOME: El llibre.

NEN: El llibre?

HOME: El llibre de pergamí i fermalls d'or.

NEN: Ah, m'espiaves. Què hi has vingut a fer, aquí?

HOME: Qui el tornaria a llegir?

NEN: Que pesat! És una llarga història. Però digues-me qui ets.

HOME: Quina història és?

NEN: (*Per a ell.*) No me'l trauré de sobre.

HOME: Quina història és?

NEN: Va, deixa'm en pau. No sé que busques.

HOME: Només vull saber de què va el llibre, conèixer-ne la història.

NEN: Ets un tipus estrany. No sé qui ets ni d'on véns ni quines són les teves intencions.

HOME: Jo sóc jo, vinc del carrer i vull conèixer la història del teu llibre.

NEN: (*Per a ell.*) Està tocat del bolet.

HOME: M'agraden els llibres, m'agraden les històries. Jo en sé moltes. Te'n podria explicar...! (*Entusiasmada agafa, d'una caixa, un parell de bitlles de cartró i les utilitza per explicar-se.*) Històries de vikings (*Les bitlles són les banyes del casc.*) Històries de marcians (*Les bitlles són orelles en forma de trompeta.*) Històries d'unicorns (*Les bitlles són la banya enmig del front.*) La teva història sembla interessant. Quina és?